خبر

سنای آمریکا کاندیدای ترامپ را برای پست ریاست سازمان سیا تأیید کرد

تکیه «هاسپل» بر کرسی ریاست

• ۷۰ سال بعد از تأسیس سازمان سیا، سرانجام یک زن توانست ریاست آن را بر عهده بگیرد. بعد از آنکه مایک پمپئو سازمان سیا را به مقصد وزارت خارجه ترک کرد، نام جینا هاسپل به‌عنوان گزینه نخست جایگزینی او در این سازمان از سوی کاخ سفید مطرح شد. بااین‌حال نامزدی هاسپل به واسطه نقش او در به‌کارگیری روش‌های وحشیانه در بازجویی از مظنونان اقدامات تروریستی بعد از حوادث ۱۱ سپتامبر، از همان ابتدا با انتقادهای شدیدی همراه بود؛ روش‌هایی که یکی از تاریک‌ترین دوره‌های فعالیت این سازمان جاسوسی را رقم زده است. در هر صورت، بعد از آنکه تعدادی از دموکرات‌ها در رأی موافق به هاسپل با جمهوری‌خواهان همسو شدند، گزینه مدنظر ترامپ توانست با ۵۴ رأی موافق در برابر ۴۵ رأی مخالف، مجوز حضور در سیا را به دست آورد. با این اوصاف، هاسپل به نخستین زنی بدل می‌شود که بر صندلی ریاست این سازمان جاسوسی مخوف تکیه می‌زند.

از نظر مخالفان، سپردن ریاست سازمان به فردی که مسئول رسیدگی به یکی از سایت‌های مخفی سیا در تایلند بوده، کار درستی نیست. شماری از سناتورها نیز به پاسخ‌گویی نامناسب هاسپل درباره نقشش در این شکنجه‌ها و همچنین تصمیم سیا برای نابودکردن نوار جلسات بازجویی معترض بودند. برخی مانند ران وایدن، سناتور دموکرات، نیز در پذیرش نامناسب و غیرانسانی‌بودن این روش‌ها از سوی هاسپل تردیدهایی دارند. از نظر آنها، ریاست هاسپل با توجه به این سابقه می‌تواند شهرت ایالات متحده به‌عنوان یک کشور حامی دموکراسی را به‌شدت تحت‌الشعاع قرار دهد. به گزارش الجزیره، جرالد استابراک، دبیرکل سازمان جهانی مبارزه با شکنجه، در اظهارنظری در روز چهارشنبه تأیید هاسپل از سوی سنا را معادل این پیام دانست که از نظر آمریکا شکنجه جرم محسوب نمی‌شود. صد دیپلمات آمریکایی با ارسال نامه‌ای به سنا، مخالفت خود را با نامزدی هاسپل اعلام کردند. لازم به توضیح است جان مک‌کین به‌عنوان یکی از مخالفان اصلی هاسپل، در جلسه رأی اعتماد به او حضور نداشت.

در مقابل، حامیان او ازجمله میچ مک‌کانل، رهبر اکثریت سنا، سابقه ۳۳ساله حضور هاسپل در این سازمان را نقطه قوت او عنوان می‌کنند. هاسپل ۶۱ساله، ۳۰ سال به‌عنوان مأمور مخفی سیا در آفریقا، اروپا و دیگر مناطق جهان فعالیت کرده است. با وجود مخالفت گروهی از سناتورها، هاسپل از حمایت مقامات امنیتی ملی، نظامی، اطلاعاتی و دیپلماتیک برخوردار بوده است که از آن جمله می‌توان به حمایت شش رئیس سابق سیا از نامزدی او اشاره کرد. در توضیح علت چرخش موضع برخی دموکرات‌ها درباره هاسپل نیز برخی تحلیلگران بر نزدیک‌بودن زمان انتخابات میان‌دوره‌ای سنا اشاره می‌کنند. ازجمله دموکرات‌های حامی هاسپل باید به جو مانچین، هیدی هیتکمپ و جو دونالی اشاره کرد که باید خود را دوباره در انتخابات میان‌دوره‌ای به رأی مردم بگذارند؛ آن‌هم در مناطقی که ترامپ از محبوبیت بالایی برخوردار است. به نظر حمایت از گزینه مدنظر ترامپ می‌تواند شانس انتخاب مجدد آنها را در این حوزه‌های انتخابیه همچنان زنده نگه دارد.

دیدار مقتدی صدر با حکیم در نجف

• عمار حکیم، رئیس جریان حکمت ملی و مقتدی صدر، رئیس ائتلاف سائرون عراق تحولات اخیر اوضاع سیاسی این کشور، نتایج انتخابات و چارچوب کلی ائتلاف‌های مدنظر برای تشکیل دولت آینده را مورد بررسی قرار دادند. به گزارش ایرنا، حکیم و مقتدی صدر از توافق بر سر گفت‌وگو با سایر ائتلاف‌ها برای تشکیل دولتی «فرافرقه‌ای» خبر دادند. صدر که ائتلاف مورد حمایت او بر اساس نتایج تقریبا نهایی اعلام‌شده از چهارمین انتخابات پارلمانی این کشور، رتبه نخست را کسب کرده است، در کنفرانس خبری گفت عراق در آستانه ورود به مرحله‌ای جدید است که دولتی «پدروار»، دموکراتیک و تکنوکرات در آن تشکیل خواهد شد. عمار حکیم نیز در این کنفرانس خبری اعلام کرد دو ائتلاف سائرون و الحکمه با سایر ائتلاف‌های پیروز در انتخابات برای تشکیل دولت آینده گفت‌وگو خواهند کرد.

گزارشی تحلیلی از دیدگاه سیاسی مرجعیت اعلای نجف درباره نخست‌وزیر عراق

مانیفست سیستانی

ادامه از صفحه اول

میان کاندیداهای نخست‌وزیری آینده عراق که خود یا دیگران مطرح کرده‌اند؛ تاکنون دو طیف دیده می‌شوند که به دلیل پیشینه یا وضعیت شخصی و حزبی به هیچ وجه قادر به پیاده‌کردن «مانیفست مرجعیت» نیستند یا ضعیف و ناتوان‌اند. نوری مالکی (دولت قانون)، هادی عامری (ائتلاف فتح) و کاندیدایی از بدنه ائتلاف سائرون (منتسب به مقتدی صدر) طیفی هستند که نمی‌توانند نخست‌وزیر ایده‌آل آیت‌الله سیستانی باشند و طیف دیگر؛ حیدر العبادی (ائتلاف نصر)، عادل عبدالمهدی (مستقل) و کاندیدایی از بدنه جریان حکمت (منتسب به عمار حکیم) ضعیف و ناتوان‌اند. قاعدتا مجری مانیفست مرجعیت، نخست‌وزیری باید باشد که از تمامی جوانب قدرتمند و باسابقه و نیز مورد اجماع تمام گروه‌های شیعی قرار گیرد و با هیچ‌کدام از قدرت‌های خارجی سر ناسازگاری نداشته باشد؛ چراکه دوره جدید در عراق دوره سازندگی و عمران و صنعت است و البته مبارزه با فساد و اجرای سیاست‌های اصلاحی که لازمه آن چنین نخست‌وزیری است و کوچک‌ترین بحران داخلی و خارجی مانع‌آفرین خواهد شد.

نخست‌وزیران ناهماهنگ با مانیفست آیت‌الله سیستانی

۱- نوری المالکی: پیشینه و عملکرد مالکی در دو دوره نخست‌وزیری و ادعاهایی درباره فسادهای اقتصادی دولتش و نفوذ خانواده‌اش در دولت و ناکارآمدی در ایجاد زمینه‌های ظهور داعش منجر به آن شد که مرجعیت در سال ۲۰۱۴ میلادی در پاسخ به نامه رهبری حزب الدعوه، مصلحت را در تغییر او بداند. با وجود این پیشینه و افت میزان کرسی‌های ائتلافش [دولت قانون] در پارلمان و عدم امکان اجماع گروه‌های شیعی؛ به‌ویژه مخالفت شدید و صریح ائتلاف سائرون به رهبری مقتدی صدر، با بالاترین تعداد کرسی در پارلمان آتی، به هیچ وجه او را در جایگاه نخست‌وزیری نمی‌نشاند و مطلوب مرجعیت نیز نخواهد بود.

۲- هادی العامری: مرجعیت نجف از ابتدا با حضور سیاسی الحشد الشعبی مخالف بود اما با وجود این مخالفت برخی از افراد این نیروی جهادی مختص دفاع از عراق برابر داعش، ائتلافی به نام «فتح» برپا کردند تا کرسی‌هایی در پارلمان از آن خود کنند. رهبری این ائتلاف هادی العامری رئیس سازمان شبه‌نظامی بدر شد؛ به همراه بیش از ۱۰ گروه دیگر که سرآمدشان قیس الخزعلی رهبر عصائب اهل حق است. حضور نظامیان در سیاست مطلوب مرجعیت نیست و آنان به دلیل ماهیت نظامی توان پیاده‌کردن مانیفست فوق‌الذکر را ندارند و پیامدهایی می‌آفرینند که مخل اصول این مانیفست خواهد بود. از سویی اگر العامری کاندیدای نخست‌وزیری شود، شکاف‌هایی میان فتح ایجاد می‌کند که گروه‌هایی از فتح جدا می‌شوند و عامری می‌ماند با حدود ۱۵ کرسی. با این تعداد کرسی پارلمان، نخست‌وزیر قادر نخواهد بود قدرتمند عرض اندام کند. دیگر مشکل او این است که دیگر گروه‌های شیعی نیز روی او اجماع نخواهند داشت و توان تجمیع آنان، گرد نخست‌وزیر العامری محال است.

۳- کاندیدایی از بدنه ائتلاف سائرون: جریان سائرون اگرچه مورد مخالفت صریح مرجعیت قرار نگرفته است، اما به‌دلیل برخی مواضع رادیکال داخلی و خارجی، ثبات لازم را برای آینده عراق فراهم نخواهد کرد. از سوی دیگر مانند فتح بازوی نظامی دارد که این مسئله می‌تواند مولد فساد و استبداد و هرج‌ومرج شود. همچنین مواضع آنان علیه الحشدالشعبی و تلاش برای انحلال این گروه جهادی و ادغام آن در ارتش، می‌تواند بحران‌هایی در بخشی از جامعه شیعی عراق بیافریند که بحران‌آفرینی مد نظر مرجعیت اعلای نجف نیست. تاکید بیش‌ازحد این جریان بر عروبیت نیز با مشی دیگر گروه‌های شیعی در تضاد است. اختلاف فعال و بالقوه آن با برخی قدرت‌های خارجی هم مخل سیاست تعامل سازنده عراق با کشورهای همسایه و جهانی خواهد بود. این جریان می‌تواند مکمل خوبی برای نظام سیاسی باشد، اما استراتژی ملتهب و رفتارهای سیاسی غیرمتمرکز و نامتوازن و نیز رشدنیافتگی و جوان‌بودن نیروی انسانی این جریان، فعلا در این دوره برایشان میسر نیست که رهبری نظام سیاسی را بر عهده بگیرند که شاید در آتیه این مسئله، رفع شود. اکنون کاندیداهای اختصاصی و از بدنه سائرون افرادی هستند که حداکثر در جایگاه وزیر یا استاندار می‌توانند باشند؛ مانند علی دوّای لازم الفرطوسی، استاندار میسان عراق و ضیاء نجم عبدالله الاسدی، رئیس دفتر سیاسی جریان صدر [که پس از انتخابات مواضع تندی علیه ایران، فتح و دولت قانون گرفت و گفت: درصورتی‌که ایران تلاش کند در روند تشکیل دولت عراق دخالت کند، جریان صدر فشارهای خود را از راه‌های قانونی و دموکراتیک و نه تظاهرات، آغاز خواهد کرد].

نخست‌وزیران ضعیف برای مانیفست آیت‌الله سیستانی

۱- حیدر العبادی: او اگرچه در سال‌های ابتدایی نخست‌وزیری‌اش توانست توجه مرجعیت اعلای نجف را جلب کند و در خطبه‌های نماز جمعه کربلا که بیان مرجعیت است، حمایت‌هایی را از آن خود کند، اما نتوانست آن را حفظ و مانیفست مرجعیت را به‌خوبی اجرا کند. یکی از اصول این مانیفست، مبارزه با فساد دولتی بود که خطاب به العبادی، مرجعیت در یکی از خطبه‌های نماز جمعه کربلا اعلام کرد: «با دست آهنین فساد را نابود کن»؛ اما او اقدام عملی در برخورد با فساد دولتمردان خرد و میانی نکرد و به‌سوی اصلاحاتی حرکت کرد که براساس قانون اساسی عراق خلاف بود مانند حذف برخی معاونت‌های ریاست‌جمهوری و امکانات آنان. این ناکارآمدی در برخورد با فساد، رابطه مرجعیت با عبادی را سرد و متوقف کرد تاآنجاکه دیگر امیدی به او نبود. از سوی دیگر او نتوانست جامعه عراق را که متأثر از مرجعیت هستند، اقناع کند؛ به‌گونه‌ای که در انتخابات پارلمانی اخیر آن‌چنان خود و هوادارانش [ائتلاف نصر] متوقع بودند، نشد و سائرون از او پیشی گرفت و فتح تنه به تنه او زد. حتی میزان کرسی‌های پارلمانی ائتلاف چند گروهی نصر نیز در میدان منازعه نخست‌وزیری کاملا با او هماهنگ نیستند و شاید تنها نیمی از آنان گِردش جمع شوند و از نخست‌وزیری عبادی حمایت کنند. البته او آن‌چنان از رایزنی‌هایش دریافته که می‌تواند با ائتلاف با سائرون و حکمت و دیگر جریان‌های سنی و کرد نخست‌وزیر شود و نیازی به حمایت‌های دیگران ندارد، اما با وجود اینکه این سناریو توسط «برت مک‌گورک»، نماینده رئیس‌جمهوری آمریکا در ائتلاف بین‌المللی مقابله با داعش و سفیر آمریکا در عراق دقیقا یکشنبه صبح، یک روز بعد از انتخابات پارلمانی عراق با گروه‌های شیعی در بغداد مطرح شد، می‌تواند نقطه ضعف عبادی در مواجهه با ایران باشد و تعامل سازنده با جمهوری اسلامی ایران را با موانعی روبه‌رو کند؛ بنابراین همراهی با این سناریو، مانعی خواهد بود برای کارآمدی دولت آتی. از دیگر سو، عدم اجماع گروه‌های شیعی نیز او را حتی اگر مصر باشد در این دوره، مانیفست مرجعیت و به‌طور خاص مبارزه با فساد را عملیاتی کند، ناتوان خواهد کرد و حمایت حداکثری پارلمان را از دست می‌دهد.

۲- عادل عبدالمهدی: کاندیدایی برای نخست‌وزیری است که در این دوره، پیش از انتخابات اولین‌بار توسط ابومهدی مهندس، فرمانده شهیر الحشدالشعبی، مطرح شد که مورد پذیرش هادی العامری که خود را نامزد نخست‌وزیری می‌دانست و رئیس ائتلاف فتح است، قرار نگرفت. عادل عبدالمهدی نیز بعد از انعکاس این خبر در رسانه‌ها، سریع بیانیه‌ای داد و گفت: «من کاندیدای نخست‌وزیری نیستم و برای کسی ایجاد مزاحمت نمی‌کنم». پس از انتخابات بار دیگر، دسته‌ای از شخصیت‌ها و جریان‌های شیعی که مدافع نخست‌وزیر غیرحزبی و مستقل هستند، بدون اینکه او را به‌صراحت کاندیدای خود بدانند، از او به‌عنوان یکی از کاندیداهای مستقل یاد کردند؛ اما ویژگی لیبرال‌منشانه او در مواجهه با جریان‌های سیاسی و نامشخص‌بودن سیاست‌هایش، نوعی ثبات فکری و رفتاری را به‌عنوان نخست‌وزیر نمی‌تواند به همراه آورد و حتی حامیان فعلی او نیز نمی‌دانند که در آتیه رابطه او به چه نحوی خواهد شد و با تعاملات منطقه‌ای و جهانی‌اش به‌سوی کدام قدرت‌ها هدایت می‌شود. این ممیزه و نیز پیشینه اقتدارنداشتن در دوره وزارتش، نوید نخست‌وزیرِ قدرتمند و ثابت‌قدم را نمی‌دهد. همچنین از سوی دیگر به‌دلیل منتسب‌نبودنش به جریان سیاسی مشخصی در بحران‌های آتی نمی‌تواند از حمایت قاطعانه پارلمان برخوردار باشد و لااقل به یک یا دو گروه یا فراکسیون تکیه کند. این‌چنین شخصیتی فردی سالم و تکنوکرات و آزادی‌گراست، اما در مقام نخست‌وزیر قدرت لازم جهت برخورد با فساد و استقلال برابر قدرت‌های خارجی را نخواهد داشت که خللی در اجرائی‌شدن مانیفست مرجعیت فراهم می‌کند.

۳- کاندیدایی از بدنه جریان حکمت: حکمت جریان حزبی نوپا و جوان‌گراست که با وجود نداشتن تضاد با مرجعیت اعلای نجف و قبول دغدغه‌های آن، توان رهبری نظام سیاسی را ندارد؛ اگرچه قاعدتا جوان‌گرایی آن می‌تواند به کمک کابینه آید و معدل فرسودگی و میان‌سالی دولتمردان را کاهش دهد و پویایی کابینه را فراهم آورد؛ بنابراین قطعا کاندیدای اختصاصی از بدنه این جریان برای نخست‌وزیری نمی‌تواند قدرت اجرائی برای پیاده‌کردن مانیفست مرجعیت را داشته باشد و تعداد اندک کرسی‌هایش، با وجود انسجام آن هم در پارلمان، این ضعف را دوچندان می‌کند. به‌عنوان نمونه عبدالحسین عبطان، وزیر ورزش و جوانان عراق، کاندیدای غیررسمی و اعلان‌نشده آنان است که به‌همین‌دلیل نامزدی مطلوب نمی‌تواند باشد.

نخست‌وزیر ایده‌آل آیت‌الله سیستانی کیست؟

آیت‌الله سیستانی برابر کاندیداهای نخست‌وزیری فعلا هیچ‌گونه موضعی را اعلام نکرده است و فقط خط‌مشی خویش را به صراحت در این ۱۵ سال و نیز خطبه اخیر قبل از انتخابات در نمازجمعه کربلا بیان کرده تا همه جریان‌های شیعی و غیرشیعی در عراق و حتی قدرت‌های مؤثر دیگر براساس‌آن عمل کنند و نخست‌وزیر آتی عراق معرفی و تعیین شود. این سکوت نه منفعلانه؛ بلکه کاملا پویاست. براساس این توانسته خط‌مشی را به گونه‌ای طراحی کند که مانند خط‌کش و شاقولی می‌تواند احزاب و گروه‌های سیاسی عراق را برای انتخاب نخست‌وزیر آتی راهنمایی کند و از ابتدا بگوید که مرجعیت اعلای نجف چه می‌خواهد. این شاخص‌ها آن‌چنان است که می‌توان دریافت که کاندیدای مدنظر گروه‌های سیاسی برای نخست‌وزیری عراق در آن می‌گنجند یا نه. چراکه در صورت تخطی از مانیفست مرجعیت اعلای نجف قطعا اولین متضرر سیاسی، گروهی است که سر در برف کرده یا خود را به تغافل زده تا نخست‌وزیری دلخواه خود، نه جامعه عراق که خواسته مرجعیت است، برگزینند. نخست‌وزیر ایده‌آل آیت‌الله سیستانی براساس خطبه یادشده باید در عمل و اجرا قدرتمند و کارآمد؛ اما غیرمستبد، منزه از فساد اقتصادی و اخلاقی، مبارزه‌گر ریشه‌ای با فساد، تکثرگرا و توانمند برای به‌کارگیری تمام جریان‌های سیاسی، مذاهب و قومیت‌ها در کابینه و میان مدیران دولتی، آزادی‌گرا، توسعه‌گرا، برنامه‌ریز، واقع‌گرا، صادق، متعهد به ارزش‌ها و اصول، قانون‌مدار، حافظ منافع عراق و خدمتگزار مردم آن باشد.

در دیدار غیرمترقبه پوتین با اسد مطرح شد

خروج روسیه از سوریه

درحالی‌که تنش میان رقبای منطقه‌ای ازجمله ایران و اسرائیل در خاک سوریه بالا گرفته است، بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه، در سفری غیرمترقبه عازم مسکو شد تا با ولادیمیر پوتین، همتا و حامی روس خود، دیدار کند. با توجه به سفر چند روز پیش بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، به روسیه، باید گفت حالا مسکو به کانون تحولات خاورمیانه بدل شده است. این مسئله نشان از افزایش وزن سیاسی مسکو در مناسبات منطقه‌ای دارد. پوتین که به‌تازگی چهارمین دوره حضور خود در کرملین را آغاز کرده است، در دیدار با همتای سوری خود بر خروج نیروهای مسلح خارجی از سوریه به‌عنوان آغازی بر روند صلح در این کشور تأکید کرد.

هرچند پوتین دقیقا منظور خود را از این نیروهای خارجی مشخص نکرده است، اما اظهارت او شامل خود روسیه نیز می‌شود. البته مسکو در حالی از لزوم خروج نظامیان خارجی از سوریه به‌عنوان پیش‌شرط مذاکرات صلح در این کشور یاد می‌کند که حضور نظامی این کشور به‌عنوان حامی اصلی دولت سوریه، به‌ویژه با توجه به دو پایگاه دائمی حمیمیم و طرطوس، در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. علاوه بر روسیه، کشورهایی مانند ایالات متحده، ترکیه و ایران نیز در این کشور نیروی نظامی دارند. ترامپ مدتی پیش از تصمیم خود برای خروج نظامیان این کشور از سوریه خبر داده بود؛ امری که باعث ایجاد نگرانی‌هایی در میان برخی کشورهای عربی ازجمله عربستان سعودی شده است. دیدار پوتین و اسد را از دیگر سو باید تدارک‌چینی برای آغاز روند سیاسی در این کشور دانست که بعد از چند سال جنگ داخلی، سال گذشته توانست خود را از لوث تروریست‌های داعشی پاک کند. انتظار می‌رفت با برچیده‌شدن بساط داعش و عقب‌رانده‌شدن معارضان مسلح در منطقه غوطه‌شرقی، زمینه بیش از پیش برای روند صلح در این کشور فراهم شود، اما به نظر می‌رسد حمله موشکی آمریکا و متعاقبا اسرائیل به سوریه، امیدها به روند صلح در این کشور را کمرنگ کرده است. نکته جالب درباره سفر غیرمترقبه اسد به روسیه، این است که این دیدار یک هفته بعد از سفر بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، به مسکو صورت می‌گیرد. سفر نتانیاهو برای جلب حمایت مسکو از حملات موشکی تل‌آویو به سوریه صورت گرفت. نتانیاهو همان زمان در جمع خبرنگاران از تداوم همکاری نظامی میان اسرائیل و روسیه خبر داد. اسرائیل که از افزایش نفوذ ایران و حزب‌الله در سوریه نگران است، حدود یک هفته پیش اهدافی را در خاک سوریه بمباران کرد که از آنها با عنوان پایگاه‌های نظامی وابسته به ایران یاد می‌کند. البته حملات موشکی اسرائیل از سوی دمشق با هدف قراردادن مواضع اسرائیل در بلندی‌های جولان بی‌جواب نماند. تلویزیون دولتی سوریه روز گذشته نیز از شنیده‌شدن صدای چند انفجار در نزدیکی فرودگاه حماه خبر داد که احتمالا باید اسرائیل را مسئول آن دانست. رؤسای‌جمهور روسیه و سوریه در شرایطی با یکدیگر در شهر ساحلی سوچی دیدار کردند که آمریکا روز گذشته دمشق را مسئول حملات شیمیایی در استان ادلب معرفی کرده است و این اتهام جدید می‌تواند بار دیگر دستاویزی برای مداخله نظامی در این کشور دست کشورهای غربی بدهد.

رویداد

درخواست اتحادیه عرب برای تحقیق درباره کشتار غزه

• وزرای خارجه عرب در نشست خود در قاهره خواهان تشکیل کمیته تحقیقات بین‌المللی درباره کشتار فلسطینی‌ها شدند. احمد ابوالغیط گفت که اعراب برای درخواست تشکیل کمیته تحقیقات بین‌المللی به شورای امنیت خواهند رفت و اگر آمریکا مانع آنها شود، به مجمع عمومی متوسل خواهند شد. همچنین دبیرکل سازمان ملل ضمن محکوم‌کردن این حمله، خواستار تحقیق کامل درباره این قتل‌عام شد.

ترخیص جاسوس سابق روس از بیمارستان

• سرگئی اسکریپال، جاسوس سابق روس که چندی پیش در این کشور مسموم شده بود، روز گذشته از بیمارستان مرخص شد. سخنگوی بیمارستان سالزبری با اعلام این خبر افزود که قادر به ارائه جزئیات بیشتری در رابطه با شیوه درمان او نیست.

تحریم ۱۲ فرد و نهاد سوری توسط فرانسه

• فرانسه از اعمال تحریم‌هایی علیه سه تبعه و ۹ نهاد به اتهام آنچه دست‌داشتن در توسعه تسلیحات شیمیایی در سوریه قلمداد کرده است، خبر داد، بااین‌حال به هویت افراد و نهادهای تحریم‌شده اشاره‌ای نشده است.

تحریم‌های آمریکا علیه حزب‌الله

• وزارت خزانه‌داری آمریکا در پایگاه اینترنتی خود اعلام کرد که این کشور دو تبعه و پنج شرکت مرتبط با حزب‌الله لبنان را تحریم می‌کند.

ضیافت تحریم‌کنندگان قطر

• یک مقام سعودی فاش کرد که سران کشورهای عربستان، امارات، بحرین و مصر که از یک سال پیش قطر را تحریم کرده‌اند، در قاهره گرد هم آمدند. به گزارش ایرنا، رئیس دفتر محمد بن‌سلمان، ولیعهد عربستان، با انتشار عکسی از ولیعهد ابوظبی، محمد بن‌سلمان، شاه بحرین و رئیس‌جمهوری مصر در توییتر نوشت: یک دیدار دوستانه بین برادران که چند روز پیش به میزبانی رئیس‌جمهوری مصر انجام شد.